

Folkwang: Schule und Nachwuchs

Programma Folkwang Tanz Studio

Das Kalte Gloria

Inuit

Korzo Theater

22,24 juni 1990

20.30 uur

Voorstelling studenten Folkwangschule

Korzo Theater

23 juni 1990

20.30 uur

24 juni

15.00 uur

Openbare training *(Lutz Förster)*

Korzo Theater

22 juni 1990

15.00 uur

Lecture-Demonstration *(Jean Cébron)*

Korzo Theater

23 juni 1990

16.00 uur

Tentoonstelling Folkwangschule

Korzo Theater

22, 23, 24 juni 1990

Choreografie Rainer Behr
Rainer Behr, Ruth Amarante

Folkwang: Schule und Nachwuchs

Docenten Dansafdeling

Malou Airaud docente moderne dans
Brain Bertcher docent moderne dans
Jean Cébron docent moderne dans
Christine Eckerle docente kinetografie
Lutz Förster docent moderne dans
Bojan Jotow docent klassieke dans
Dominique Mercy docent moderne dans

Folkwang Tanz Studio

Brain Bertcher balletmeester
Jean Cébron balletmeester
Christine Kono balletmeester

W. Hufschmidt rector Folkwang-Hochschule/ docent compositie
K. Raab leiding Hochschule/ muziekwetenschapper
Pina Bausch artistieke leiding Folkwang Tanz Studio

'Folkwang: Schule und Nachwuchs' is een co-productie van Off Holland en het Holland Festival.

Foto's programmaboek/tentoonstelling Bernt Hartung

Folkwang: Schule und Nachwuchs

De geest der vrijheid

Duitsland heeft nooit bekend gestaan om zijn dansopleidingen. Klassieke balletscholen, zoals we die in Frankrijk, Rusland en Engeland kennen, waren er niet. Zelfs tijdens de twintiger jaren, toen Duitsland een van de meest spraakmakende landen op het gebied van de dans was, werd er geen 'Duitse stijl' ontwikkeld zoals Martha Graham en Doris Humphrey een eigen stijl ontwikkelden voor de moderne Amerikaanse dans. Het was vooral Mary Wigman die de vrije bewegingen van de nieuwe dans niet in een formeel systeem wilde onderbrengen en de 'Deutsche Meister - Stätten für Tanz' uit Berlijn, opgericht door de nazi's in 1937, bestonden te kort om een eigen stijl te ontwikkelen. Toch is er één plaats waar ten minste de geest van de Duitse dans al meer dan zestig jaar heerst: de dansafdeling van de Folkwang-Hochschule in Essen. De oprichting vond plaats op 8 oktober 1927 in de 'Saalbau' in Essen, toen de Duitse dans op zijn hoogtepunt was.

Vanaf het eerste ogenblik was de dansafdeling van de Folkwang slechts één van de onderdelen van de school voor muziek, dans en toneel. De choreograaf Kurt Jooss, op dat moment regisseur dans van het toneelgezelschap in Münster, werd hoofd van de dansafdeling. Twee jaar later werd de 'Laban-Zentralschule' uit Berlijn gevoegd bij de dansafdeling van de Folkwangschule en Kurt Jooss werd aangesteld tot directeur van de dansgroep van de 'Städtische Bühnen Essen', die al spoedig bekend werd als de 'Folkwang Tanz Bühne'.

Tijdens de economische crisis kwam de school in moeilijkheden. Tegen het einde van 1931 werden door de gemeente Essen, waaronder de school ressorteerde, docenten ontslagen. Tot 1934, werd het instituut 'Reichsfachschule für Musik' tot een privé-school op commerciële basis omgevormd. Juist tijdens deze periode bereikte de dansafdeling en de Folkwang Tanz Studio hun grootste successen. Op het Internationale Choreografen Concours in Parijs kreeg Kurt Jooss met de Folkwang Tanz Bühne de eerste prijs voor 'De groene tafel', een pacifistische dansvoorstelling over de gruwelen van de oorlog. Enkele maanden later

kwamen Jooss en de Folkwang Tanz Bühne in moeilijkheden door hun joodse componist Fritz Cohen. De nazi's wilden Jooss, als een voorbeeld van de Duitse dans, gebruiken; als propaganda middel. Zij zouden daartoe zelfs 'De groene tafel' (die ze gemakkelijk verkeerd konden interpreteren als stuk tegen de Volkerenbond, de voorganger van de huidige Verenigde Naties) geaccepteerd hebben. Jooss weigerde echter Fritz Cohen aan de kant te zetten en besloot te emigreren. Dat was de oorzaak dat in 1934 het hele gezelschap van de Folkwang Tanz Schule de grens overstak naar Nederland en vandaar vertrok naar Engeland.

Albrecht Knust werd voor een jaar benoemd tot hoofd van de dansafdeling van de Folkwang, die weer onder de verantwoordelijkheid van de gemeente Essen viel. Hij werd opgevolgd door Trude Pohl, die tijdens de daaropvolgende jaren zonder opmerkelijke gebeurtenissen de school leidde. In 1949 keerde Kurt Jooss terug naar Duitsland en nam de leiding van de dansafdeling weer over. Sinds het einde van de oorlog is de school gehuisvest in een voormalig klooster in Essen-Werden.

Het jaar daarna - 1950 - vonden een tweetal belangrijke gebeurtenissen plaats: Kurt Jooss richtte een nieuw dansgezelschap op en noemde dit 'Folkwang Tanztheater' Albrecht Knust introduceerde de Labannotatie als vast onderdeel van het opleidingsprogramma van de Folkwang. Helaas moest het dansgezelschap, door gebrek aan financiële ondersteuning, in 1953 worden opgeheven.

Bijna 10 jaar lang was aan de school geen dansgezelschap verbonden. In de jaren zestig probeerde Jooss het voor de derde keer. Het gezelschap, dat nu het 'Folkwang - Ballett' werd genoemd, werd samengesteld uit de beste studenten van de school. Zij vormden gelegenheidsgezelschappen voor kleine series voorstellingen. Uit deze groep kwam de huidige Folkwang Tanz Studio voort. Dit moderne dansgezelschap verwierf onder leiding van Pina Bausch en Susanne Linke een belangrijke plaats in de ontwikkeling van het nieuwe Duitse Tanztheater.

Tegenwoordig bestaat de Folkwang Tanz Studio permanent uit 10 dansers. Het gezelschap produceert elk seizoen twee nieuwe programma's en geeft zo'n 30 tot 40 voorstellingen, waarvan de helft in het buitenland.

Folkwang: Schule und Nachwuchs

De laatste jaren nodigt Pina Bausch, artistiek leidster van de groep, choreografen van buiten uit om nieuwe stromingen te introduceren, dit ook omdat vaste choreografen, zoals Christine Brunel, Marilen Breuker en Mitsuro Sasaki de groep hebben verlaten om een eigen dansgezelschap te vormen.

Het was niet de Folkwang Tanz Studio of het dansgezelschap van de school, maar de school zelf, die bepalend was voor de ontwikkeling van de dans in West-Duitsland. Hoewel Kurt Jooss zich niet echt thuis voelde door het bureaucratische handelen van de huidige school en haar bestuurders (het ministerie van cultuur van Nordrhein-Westfalen), behield de Folkwang toch iets van de oude geest van vrijheid, waarmee Kurt Jooss en zijn metgezellen, Sigurd Leeder, Aino Siimola en Hans Züllig de school zijn begonnen. Samen met Kölner Tanz-Forum en de Stunde des Tanzes van de Berlijnse Opera werd de Folkwangschule in de jaren zestig de bakermat van het nieuwe Duitse Tanztheater. Zij bracht belangrijke choreografen voort, zoals Pina Bausch, Reinhild Hoffmann, Susanne Linke, Heidrun Vielhauer en Gunther Pick. Ook Krisztina de Châtel, nu in Amsterdam gevestigd met haar eigen gezelschap, behoort tot diegenen die hun opleiding in het Duitse Tanztheater hebben gevolgd.

Slechts de eerste generatie van het Tanztheater heeft persoonlijk met Kurt Jooss gewerkt. Maar allemaal voelen ze zich met hem verbonden op de manier die Pina Bausch twee jaar geleden in een televisie-interview verwoordde. 'Jooss onderwees niet alleen een speciale dansstijl, maar droeg vooral een sfeer van vrijheid over die broodnodig is om te kunnen doen waardoor je je eigen esthetische doel kunt bereiken'. Ook op dit moment, zonder Jooss en Bausch, brengen een nieuwe generatie docenten, afkomstig uit alle werelddelen, de geest van artistieke vrijheid en zuiverheid over op de ongeveer honderd leerlingen van de Folkwangschule.

Jochen Schmidt

danscriticus Frankfurter Allgemeine Zeitung

Programma Folkwang Tanz Studio

Grote Zaal, Korzo Theater

22, 24 juni 20.30 uur

Das Kalte Gloria

Choreografie Urs Dietrich

Bewegung Gehen Marchieren Tanzen Bewegen Energie Ein-aus atmen Erin Eraus
Rhythmus Spanning Entspannung Fallen Aufstehen Kraft Raum Zeit Zeit.

LAUTLOS SPRECHEN

TONLOS SINGEN WIR DAS KALTE GLORIA

Marie Luise Kaschnitz

In een atmosfeer van kilte, angst en oorlog toont Dietrich een wereld zonder sentimentaliteit. Nuchter, ironisch en toch liefdevol. Dansers komen in een groep samen, er ontstaan relaties, nieuwsgierigheid, jalouzie, concurrentie. Het ritme van marcheren gaat een eigen rol spelen zowel in tempo als in geluidsterkte. De groep vervormt zich van solidair tot hulpeloos en uiteindelijk agressief. De voorstelling werd eerder vergeleken met een parabel van Kafka: 'Gemeenschappelijk leven mensen aan elkaar voorbij, verscholen in de anonimiteit die vaak volledig onverwachts openbreekt en losse zelfstandige individuen naar buiten doet treden'.

Urs Dietrich, geboren in Zwitserland, begon zijn professionele danstrainingen in de herfst van 1981 aan de Folkwangschule in Essen. Een jaar lang was hij danser aan de Folkwang Tanz Studio, die 10 jaar lang door Susanne Linke werd geleid. Vanaf 1985 - 1987 was Urs gastdanser bij het Tanztheater Wuppertal van Pina Bausch.

Folkwang: Schule und Nachwuchs

In 1985 ontving hij de Kurt Jooss-prijs van de stad Essen, in 1986 ontving hij een beurs van de deelstaat Nordrhein - Westfalen voor een studieperiode in New York.

Sinds 1988 werkt hij als danser met Susanne Linke. Samen met haar trad hij op in voorstellingen over de gehele wereld.

Inuit

Choreografie Raffaella Giordano

Inuit is een dans vol contrast.

Op bevreemdende etnische muziek tovert de Italiaanse choreografe Raffaella Giordano het een na het andere expressieve beeld op het podium. Iedere beweging heeft haar eigen specifieke zeggingskracht, waardoor de choreografie zeer gevarieerd is. Extase, die zowel door mime als in dansbeweging vorm krijgt, wordt afgewisseld met langzaam verstarrende beelden.

De kostuums, eigenaardig en landelijk van karakter, versterken de indruk dat hier een dans wordt opgevoerd uit een specifieke cultuur.

Het gevecht van de mens tegen het dreigende onbekende; de strijd van de mens om zich met zijn lot te verzoenen, de vlucht in religie en sex, de hang naar mystiek, de strijd tussen man en vrouw; pijn; verdriet. Alles krijgt zijn plaats in deze zeer expressieve dans.

Raffaella Giordano is geboren in 1961. Zij startte in 1978 in Torino haar dansopleiding bij Carla Perotti en de Bella Hutter -school. In 1980 werkte ze met Carolyn's groep mee aan 'Undici Onde', 'Underwood' en 'Chalkwork'. In 1981 werd ze geëngageerd door het Wuppertaler Tanztheater van Pina Bausch en danste vier maanden in verschillende repertoirestukken. Met Joëlle Bouvier en Régis Obadia van l'Esquisse, dansde ze in 1984 mee in 'Verté', een produktie voor het Festival van Carpentras. Zij was mede-oprichtster van de groep Sosta Palmizi, waarvoor zij tevens een aantal choreografiën creëerde. In 1989 werd zij uitgenodigd een choreografie te maken voor de Folkwang Tanz Studio.

Tentoonstelling Folkwangschule

Op 22 juni wordt om 19.00 uur in het Korzothheater te Den Haag, de tentoonstelling geopend over de Folkwangschule. De tentoonstelling, die uit drie delen bestaat, geeft een beeld van de ontwikkeling van de dansafdeling vanaf de oprichting in 1927 tot heden. Het eerste deel belicht de periode Kurt Jooss tot de Tweede Wereld Oorlog, het tweede deel de ontwikkeling van de dansafdeling van de Folkwangschule na de Tweede Wereld Oorlog en het derde deel laat de werkwijze van de Folkwangschule van dit moment zien. Dit laatste deel bestaat uit foto's van jonge fotografen van de Gesamt-Hochschule (GHS) Essen, die hun visie op de werkzaamheden van de docenten en de leerlingen van de Folkwangschule hebben vastgelegd. De tentoonstelling is opgezet en uitgevoerd door de leerlingen van de Folkwangschule.

Op de tentoonstelling is eveneens een videofilm te zien over de Folkwangschule. De film concentreert zich op deze tijd en geeft zowel een levendige indruk van de huidige dansontwikkeling als een goed beeld van de creatieve sfeer op school.

De videofilm is gemaakt door Silke Braemer, Jorge Castillo en Thomas Brenner onder leiding van K. Armbruster, leraar aan de GHS-Essen

Folkwang: Schule und Nachwuchs

Voorstellingen studenten

Grote Zaal, Korzo Theater

23 juni 20.30 uur

24 juni 15.00 uur

Er wordt een keuze gemaakt uit de volgende choreografieën.

1. **nog onbekend**
Choreografie Rainer Behr
2. **"Le" D**
Choreografie Lies Maesen
3. **Das Entscheidene**
Choreografie Canan Ereğ
4. **Malunga**
Choreografie Enrico Tedde
5. **Hudu Ku Tusu**
Choreografie Pilar Buira
6. **Poema**
Choreografie Eva Caimeri
7. **In Wege legen**
Choreografie Stephan Brinkmann
8. **Stille Wasser**
Choreografie Anne Huwaert
9. **Dissipatio**
Choreografie Roberto Graiff
10. **Attenzione all'impulso**
Choreografie Olimpia Scardi

Choreografen

Rainer Behr, geboren in 1965, zit in het vierde en tevens laatste jaar van de Folkwangschule. Rainer won met zijn eerste choreografie 'Die Wendung der Dinge und dabei kommen Sie langsam Vorwärts', het Internationale Choreografie-Concours in Cagliari in 1989.

Lies Maesen, geboren in Brussel, tweedejaars student. 'Le' D is haar eerste choreografie.

Canan Ereğ, geboren in Turkije, derdejaars student. Canan heeft in 1987 zijn eerste choreografie 'Missing' gemaakt. In 1987 begon hij zijn dansopleiding aan de Folkwangschule en maakte in 1990 de choreografie 'Die Entscheidung'.

Enrico Tedde, geboren in Italië, derdejaars student. Van 1984 tot 1987 heeft hij bij het moderne dansgezelschap Spazio Danza in Cagliari gedanst. 'Malunga' in 1990 gemaakt, is zijn eerste choreografie.

Pilar Buira, geboren in 1961. Op achtjarige leeftijd begon hij met dansen en maakte in 1981 zijn eerste choreografie 'Ulls clucs' gevolgd door 'Ballade' en meerdere choreografiën voor verschillende dansfestivals. Zijn laatste choreografie 'Hudu Ku Tusu' staat voor 'Tijd Geduld Mens'.

Eva Caimeri, geboren in Spanje, eerstejaars student. 'Poema' is haar eerste choreografie. De motivatie tot het maken van dit stuk kwam voort uit de ramen van het Folkwang gebouw.

Stephan Brinkmann, geboren in 1966, derdejaars student. Op 17 jarige leeftijd begon Stephan met intensieve danstrainingen in Hamburg, zowel modern als klassiek. Tijdens het Choreografen Concours in Hannover 1990 won hij de eerste prijs voor zijn eerste choreografie 'In Wege legen'.

Anne Huwaert, geboren in België, vierdejaars student. Op tienjarige leeftijd is Anne begonnen met dansen. In 1986 maakte ze haar eerste choreografie 'Adre ame Trachée' voor het Festival 'De Beweging' in Antwerpen. In 1990 maakte zij de choreografie 'Stille Wasser'.

Roberto Graiff, geboren in Italië, eerstejaars student. In 1977 begon hij met dansen bij Gruppo Chara von Padno. In 1990 maakte hij de choreografie 'Dissipatio' op de Folkwang-Hochschule.

Olimpia Scardi, geboren in Italië, tweedejaars. Op 18-jarige leeftijd begon ze met dansen aan de Academy Nationale Danza in Rome. Na vier jaar ging ze werken bij het dansgezelschap Altrotaytlo. Voordat ze aan de dansopleiding van de Folkwang begon was ze in 1988 eerst één jaar gaststudente van Jean Cézron.

Stichting Het Muziektheater presenteert

voor het eerst en exclusief in Nederland

Compagnie Philippe Genty

met **Op Drift** - (Dérives)

magnifiek magisch theater uit Frankrijk

In Frankrijk en ver daarbuiten is het publiek laaiend enthousiast over **Compagnie Philippe Genty**. Het lijkt alsof Nederland het enige land is dat nog veroverd moet worden. Stichting Het Muziektheater laat u nu dan ook graag voor het eerst kennismaken met dit unieke muziektheatergezelschap. Compagnie Philippe Genty presenteert in Het Muziektheater **Op Drift** (Dérives), Genty's meest recente avondvullende produktie, die in december 1989 in het Parijs Théâtre de la Ville in wereldpremière ging. De creaties van **Philippe Genty** kunnen niet in één hokje worden gestopt. Ze laten zich nog het beste omschrijven als magisch theater, waarin tal van theaterdisciplines harmonisch en verrassend zijn geïntegreerd. **Op Drift** is niet alleen een lust voor het oog maar ook voor het oor: de van produkties van Carolyn Carlson bekende componist **René Aubry** schreef voor **Op Drift** de muziek, die soms puur Frans klinkt maar ook associaties oproept met bijvoorbeeld Philip Glass en Kraftwerk. Genty's **Op Drift** is een fantasievolle, surrealistische reis in de wereld van het onderbewustzijn. Een voorstelling die door het ontbreken van taal zeer toegankelijk is en door het beeldende karakter geschikt is voor jong en oud.

'Genty is een meester van de verbeelding' (Le Monde).

6 voorstellingen in Het Muziektheater:

maandag 2 tot en met zaterdag 7 juli
20.30 uur (einde voorstelling circa 22.00 uur)
toegang 125,- CJP en PAS-65 117,50

Kaarten dagelijks verkrijgbaar aan de kassa van Het Muziektheater, Amstel 3. Kaartverkoop ook bij de andere bij de Kassadienst aangesloten theaters, de AUB Ticketshop, en de VVV-Theaterbesprekbureaus in het land.
Telefonisch reserveren uitsluitend bij Het Muziektheater
Bel 020 - 255 455*

HIER HEEFT MAGIE DE RUIMTE

Op Drift

C O M P A G N I E P H I L I P P E G E N T Y

Dérives

The Spirit of Freedom

Germany is not exactly famous for its education of dancers. There never existed a 'German School' in classical ballet comparable to French, Russian or English Schools of dance, and even the 'German Dance' of the twenties, which brought Germany among the leading countries of modern dance, did not develop a style of a school such as Martha Graham or Doris Humphrey founded for American modern dance. In particular Mary Wigman refused to force the free movements of the new dance into a formal system, and fortunately the 'Deutsche Meister-Stätten für Tanz', founded by the Nazis at Berlin in 1937, did not exist long enough to form a school of German dance with an obliging system.

However, there is one place where the spirit of German Dance has been alive for more than sixty years: the Dance Department of the Folkwang-Hochschule in Essen, founded by Kurt Jooss in 1927, when the German Dance was at its peak.

As from the beginning, dance at the Folkwang existed in a symbiosis with other performing arts. The institute was founded as a school for music, dance and speech; its foundation was celebrated on 8 October at the city's 'Saalbau' in Essen. Choreographer Kurt Jooss, at that time director of dance at the theatre of Münster, was head of the department. Two years later the Laban-Zentralschule in Berlin became part of the Folkwang Dance Department, and Kurt Jooss was appointed director of the dance group of the Städtische Bühnen Essen, which soon became the Famous 'Folkwang Tanz Bühne'.

It was the time of economic depression, and the school had to struggle to continue to exist. At the end of 1931 all teachers were dismissed by the city of Essen, who managed the school, and until 1934 - when the Folkwang became a 'Reichsfachschule für Musik' it was managed as a private school on an economical basis.

However, during this time the Dance Department and the Folkwang Tanz Bühne had their greatest success. At the International Choreographic Competition in Paris, Kurt Jooss and the Folkwang Tanz Bühne received the first prize for 'Der Grüne Tisch' (The Green Table), a pacifist dance piece mourning the horror of the war. Only months later Jooss and Folkwang Tanz Bühne got into trouble with the Nazis, mostly because of their Jewish composer, Fritz Cohen. The Nazis would have liked to gain Jooss as an example of 'German Dance' and would even have accepted 'The Green Table' (which they could easily have misinterpreted as a piece against the 'Völkerbund', a forerunner of today's United Nations Organization). But Jooss refused to separate from Fritz Cohen and decided to emigrate; one night in 1934 the whole company of the Folkwang Dance School crossed the German border and went first to Holland and then to England.

Albrecht Knust became head of the Dance Department of the Folkwang, which

Folkwang: Schule und Nachwuchs

was again managed by the city, for only one year. Consequently Trude Pohl became the director for the next years, which were not very remarkable. In 1949 Kurt Jooss returned to Germany and took over the lead of the department again which, since the end of the war, housed at Essen - Werden in a former monastery, where it is still accommodated today.

The next year - 1950 - brought two important events: Kurt Jooss again founded a dance company and named it 'Folkwang Tanztheater' and Albrecht Knust introduced the Labanotation as a subject of permanent studies at the Folkwang. However, the new company was never really successful, and after several years of fruitless searching for serious sponsors, Kurt Jooss had to dissolve the group in 1953.

For almost a decade the school did not have a dance company. But in the sixties Jooss tried it for the third time. The dancers of the company, which at that time was called 'Folkwang - Ballett', were master students of the school and occasionally joined for a small series of performances. From this group originated today's 'Folkwang-Tanzstudio' - a modern company to become quite famous within the development of the new German 'Tanztheater' under the direction of Pina Bausch and Susanne Linke.

The Folkwang-Tanzstudio has now become a permanent company of ten dancers. The company produces two new programmes per season and gives between thirty and forty performances, half of which during (worldwide) tours. There was a turning point these last years, when all the senior choreographers of the group, such as Susanne Linke, Christine Brunel, Marilen Breuker and Mitsuro Sasaki, left the group and founded new groups of their own. The leader of the company, Pina Bausch, now invites people from outside to set new tendencies.

But in fact it was not the 'Folkwang-Tanzstudio' nor the school's dance company, but the school itself, which was most important to the development of dance in Western Germany. Even if Kurt Jooss never really felt at home again and always had problems with the bureaucracy (the school and its managers: the City of Essen, the Cultural Ministry of Nordrhein-Westfalen, when the school became a university in 1962), the dance department of the Folkwang kept something of the old spirit of freedom, which Kurt Jooss and his companions, Sigurd Leeder, Aino Siimola and Hans Züllig had implanted during the twenties. During the sixties the Cologne Tanz-Forum and the hours of Dance at the Berlin Opera the Folkwang School became the cradle of the new German 'Tanztheater' and produced most important choreographers. Starting with Pina Bausch (who created a new structure with the Folkwang Dance Department as a part of the University's 'Fachbereich 3', Performing Arts), Reinhild Hoffmann, Susanne Linke, Heidrun Vielhauer and Günther Pick; Krisztina de Châtel, now working in Amsterdam, also belongs to the graduates of the Folkwang Dance Department.

Only the first generation of Tanztheater choreographers studied with Kurt Jooss personally. However all of them felt the same way as Pina Bausch, who told years ago in a television interview what she had learnt from her master Jooss: not a certain style, but an innerhonesty, the feeling of being free to do anything that she felt was necessary for her aesthetic purpose.

Even now, without Jooss and Pina Bausch, a new generation of committed teachers, bringing an international touch to the small place of Essen-Werden, students at the Folkwang Dance Departments learn the spirit of freedom and artistic honesty and sincerity. This summer about hundred students, mainly from abroad, look forward to this education.

Jochen Schmidt

dance publicist,

dance critic Frankfurter Allgemeine Zeitung

Folkwang: Schule und Nachwuchs

Folkwang Tanz Studio

Grote Zaal, Korzo Theater

Das Kalte Gloria

Choreography Urs Dietrich

Bewegung Gehen Marchieren Tanzen Bewegen Energie Ein-aus atmen Erin Eraus Rhythmus
Spanning Entspannung Fallen Aufstehen Kraft Raum Zeit Zeit.

LAUTLOS SPRECHEN

TONLOS SINGEN WIR DAS KALTE GLORIA

Marie Luise Kaschnitz

In an atmosphere of cold, fear and war, Dietrich shows a world without sentimentality. Sober, ironic yet loving.

Dancers come together in a group, relationships are formed, inquisitiveness, jealousy, competition displayed. The rhythm of marching leads a life of its own, both in tempo and volume. The group is deformed from harmonious to helpless and eventually aggressive. The performance has however been compared to a Kafka parable: "People pass each other by, hidden in the anonymity which often breaks open completely unexpectedly and makes separate individuals emerge."

Urs Dietrich, born in Switzerland, started his professional dance training in the autumn of 1981 at the Folkwangschule in Essen. He spent one year as a dancer with the Folkwang Tanz Studio, led for ten years by Susanne Linke. From 1985 to 1987, Urs was guest dancer with the Pina Bausch's Tanztheater Wuppertal.

In 1985 he was given the Kurt Jooss Prize by the City of Essen; in 1986 he received a grant from the federal state of Nordrhein-Westfalen to study in New York. Since 1988 he has worked as a dancer with Susanne Linke. He has performed with her in shows throughout the world.

Inuit

Choreography Raffaella Giordano

Inuit is a dance full of contrast.

To singular ethnic music, the Italian choreographer Raffaella Giordano conjures up one expressive image after another. Each movement has its own specific eloquence, making the choreography very varied. Ecstasy, given shape in both mime and movement, is juxtaposed with slowly stiffening images.

The costumes, strange and rural in character, strengthen the impression that a culturally specific dance is being performed. The fight of mankind against the threatening unknown, the battle to come to terms with fate, the flight to religion and sex, the tendency to mysticism, the battle between man and woman, pain, sorrow. All are shown in this very expressive dance.

Raffaella Giordano was born in 1961. In 1978 she started to dance with the Carla Perotti and Bella Hutterschool in 1978. In 1980 she worked with Carolyn's group on the choreography 'Undici Onde', 'Underwood' and 'Chalkwork'. A year later she became engaged with the Wuppertaler Tanztheater of Pina Bausch and worked four months at different pieces. In 1984 she danced together with Joëlle Bouvier and Régis Obadia of l'Esquisse in 'Verte', a production made for the 'Carpentras' festival. She was also one of the founders of the Sosta Palmizi group, for which she created several choreographies. In 1989 she was invited to make a choreography for the Folkwang Tanz Studio.

Folkwangschule Exhibition

On 22 June at 7 pm, an exhibition about the Folkwangschule will open in the Korzo Theatre, The Hague. The exhibition provides a picture of the development of the dance department from its foundation in 1927 until today. The exhibition is in three parts. The first part looks at the period from Kurt Jooss until World War II, the second part at the development of the dance department of the Folkwangschule after World War II, while the third part shows the work of the Folkwangschule at present. This last section comprises photos by young photographers of the Gesamt-Hochschule (GHS) Essen, who have recorded their impressions of the activities of the teachers and pupils of the Folkwangschule. The exhibition has been arranged by pupils at the Folkwangschule.

The exhibition also includes a video about the Folkwangschule. It concentrates on the present and provides a vigorous impression of current developments and of the creative atmosphere at the school. The film was made by Silke Braemer, Jorge Castillo and Thomas Brenner under the direction of K. Armbruster, teacher at the GHS-Essen.

Folkwang: Schule und Nachwuchs

Students performances

Grote Zaal, Korzo Theater

A selection of the following choreographies.

1. **still unkown**
Choreography Rainer Behr
2. **'Le' D**
Choreography Lies Maesen
3. **Das Entscheidene**
Choreography Canan EreK
4. **Malunga**
Choreography Enrico Tedde
5. **Hudu Ku Tusu**
Choreography Pilar Buira
6. **Poema**
Choreography Eva Caimeri
7. **In Wege Legen**
Choreography Stephan Brinkmann
8. **Stille Wasser**
Choreography Anne Huwaert
9. **Dissipatio**
Choreography Roberto Graiff
10. **Attenzione all'impulso**
Choreography Olimpia Scardi

Choreographers

Rainer Behr born in 1965, is in the fourth and last year at the Folkwangschule. Rainer's first choreography 'Die Wendung der Dinge und dabei kommen Sie langsam Vorwärts', won the International Choreography Concours in Cagliari in 1989.

Lies Maesen was born in Brussels and is a second-year student. 'Le D' is her first choreography.

Canan EreK was born in Turkey and is a third-year student. In 1987 Canan created his first choreography 'Missing' and he started dancing at the Folkwangschule. In 1990 he devised the choreography 'Die Entscheidung'.

Enrico Tedde born in Italy, is a third-year student. From 1984 to 1987 he danced with the Spazio Danza modern dance company in Cagliari. 'Malunga', devised in 1990, is his first choreography.

Pilar Buira born in 1961. At the age of eight he started dancing and in 1981 he created his first choreography 'Ulls clucs' followed by 'Ballade' and several

choreographies for various dance festivals. His last choreography is entitled 'Hudu Ku Tusu' which means 'Time Tolerates Man'.

Eva Caimari born in Spain, is a first year student. 'Poema' is her first choreography. The motivation to create this piece was devised from the windows of the Folkwang building.

Stephan Brinkmann was born in 1966 and is a third-year student. At the age of 17 Stephan started with intensive dance training in Hamburg, both modern and classical. During the 1990 Choreography Concours in Hannover he won first prize for his first choreography 'In Wege legen'.

Anne Huwaert was born in Belgium and is a fourth-year student. Anne started dancing at the age of ten. She created her first choreography 'Adrte ame Trachée' in 1986 for the 'De Beweging' Festival in Antwerp. In 1990 she devised the choreography 'Stille Wasser'.

Roberto Graiff was born in Italy and is a first-year student. In 1977 he started dancing with the Gruppo Chara in Padno. In 1990 he devised the choreography 'Dissipatio' at the Folkwang-Hochschule.

Olympia Scardi was born in Italy and is a second-year student. At the age of 18, she started dancing at the National Dance Academy in Rome. After four years, she started work with the Altrotaytlo Dance Company. Before starting on the Folkwang dance training, in 1988 she was a guest student of Jean Cébron for a year.